

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. marts 2017
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Christian Nikolaj Søberg
Sagsnr.: 2017-0030-5301
Dok.: 2222508

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 364 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. februar 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Sidsel Kathrine Møller

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 364 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af svar på REU alm. del – spørgsmål 871 (2015-16), redegøre for, om der ikke er nogen myndighed, der er overordnet ansvarlig for helheden for borgeren, for sagens samlede forløb og for den samlede sagsbehandlingstid i den omtalte sag og i lignende sager i Erstatningsnævnet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erstatningsnævnet, der har oplyst følgende:

”Erstatningsnævnet kan bemærke, at nævnet som bekendt er nedsat af justitsministeren og består af en formand og en eller flere næstformænd, der skal være landsdommere og tilsammen udgør formandskabet, samt et antal yderligere medlemmer. Nævnets yderligere medlemmer er udnævnt efter indstilling fra henholdsvis social- og integrationsministeren og Advokatrådet. Nævnet betjenes af et sekretariat, der hører under Civilstyrelsen, som er en styrelse under Justitsministeriet.

Nævnet og nævnets sekretariat varetager behandlingen af ansøgninger om erstatning i henhold til offererstatningsloven og yder således på vegne af staten erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af straffeloven eller lov om ophold, opholdsforbud og bortvisning. I det omfang der ydes erstatning, indtræder staten herefter i skadelidtes krav mod skadevolderen (såfremt skadevolderen ikke er ukendt).

Det fremgår af § 16 i offererstatningsloven, at nævnet træffer den endelige administrative afgørelse i de sager, der indbringes for nævnet. Nævnets afgørelse kan således ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Såfremt en ansøger er utilfreds med sagsbehandlingstiden i nævnet, kan den pågældende rette henvendelse til Folketingets Ombudsmand. En ansøger har også mulighed for at indbringe nævnets afgørelse for domstolene efter grundlovens § 63.

Erstatningsnævnet kan endvidere henvise til det i nævnets bidrag til brug for justitsministerens besvarelse af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 870 og 871 (Alm. del (2015-2016)) anførte om, at de mest alvorlige personskader som oftest kræver langstrakte behandlingsmæssige og arbejdsmæssige/kommunale afklaringsforløb og således typisk vil involvere både offentlige og private aktører, og at nævnet ikke finder grundlag for at udtale sig om, hvorvidt den konkrete sag – eller lignende sager i øvrigt – hos andre involverede myndigheder

mv. har været behandlet tilstrækkeligt hurtigt. Nævnet er således ikke ansvarligt for andre myndigheders sagsbehandling mv., ligesom nævnet ikke er ansvarligt for, at advokater eller andre professionelle aktører eksempelvis fremsender det materiale til nævnet, som nævnet har anmodet om.

Erstatningsnævnet kan endvidere oplyse, at nævnet efter de almindelige forvaltningsretlige regler har pligt til at vejlede ansøgeren om sagens behandling m.v. ved nævnet. Nævnet har imidlertid ikke mulighed for at vejlede ansøgeren om spørgsmål, der ligger uden for nævnets sagsområde, for eksempel om et nærmere sagsforløb i kommunalt regi.”

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 365 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.